

kakor da se izselijo iz Rima. — V Rimu zboruje sedaj „mirovni shod“ t. j. zveza poslancev iz vseh evropskih držav, največ pa italijanskih ter se posvetuje v njem o tem, kako da bi bilo mogoče odpraviti vojske. No zoper to bi ne imel sicer človek ničesar, toda to je prazno delo ter ne bode nobena vlada dala kaj na sklepe tega shoda. Vojske so bile pa bodo še tudi poslej. — Francosko ministerstvo je bilo one dni blizu na tem, da vzame slovo, kajti v drž. zboru je izgubilo zanesljivo večino in kaj hoče ministerstvo, ako nima take v zboru za-se, ki vzprejeme ali zavrne lahko njegove predloge? — Angleška vlada nima volje poklicati svojih vojakov iz Egipta, ker se ondi brez tujih vojakov ni varno za tujce in če pokliče ona vojake svoje iz te dežele, treba pa bude, da jih pošlje katera druga država tje; tedaj naj ostane vse pri starem! — Nemško cesarstvo potrebuje še 110 milj. za to, da si oskrbi novih topov; se ve, da jih jej je toliko dovolje za letos, drugo leto pa pride še že novih milijonov. — Razprave o trgovinski pogodbi med Nemčijo in Italijo so končane, za obe strani neki dobro, kaj pa je kje z enako pogodbo naše države? Doslej še ni slišati, da je gotova. — Da se snide ruski car z nemškim cesarjem, to je bila želja nemške vlade, ali doslej se ji ni izpolnila in pravi se, da je neki mržnja med Nemčijo in Rusijo čemdalje huja. — Pri srbskem ministerstvu je velika kriza ali razpor: trije ministri so odstopili in njim se pridruži k malu četrti, kajti predsednik Pašić se že tudi kuja. — Turski sultan je poslal precej vojaštva na mejo Črnogore, ker se boji, da bi Črnogorci jo udarili čez mejo, na Tursko. — Grški kralj in kraljica sta bila te dni, na poti iz Danskega, na Dunaji in sta tudi s svitlim cesarjem govorila. — Tovnej smo rekli, da je o koleri v Afriki vse tiho in je torej brž že prenehala. To po žal, da ni, kajti pravi se, da le tamošnja vlada prikriva ljudem nevarnost in še torej ni konec kolere. — Iz Amerike se poroča o življenji v Chilenski republiki in to tako, da za tujce ni vabilo, naj bi prišli tje doli. Posebno po mestih se godi tujeem, Nemcem in pa mornarjem iz „zjedinenih držav“, včasih prav hudo. Če ni tepenja, pa jih denó v zapor ali pa jim odsodijo kar oboje. — V severni Ameriki dobijo menda k malu železnice, katere jim žene ne sopar, ampak elektrika. Iz tega pa pride za-nje dvojna korist: prihranijo kurila in vožnja bude še hitreja; sicer pa je poslednja ondi že doslej jako nagla. — Iz Kitajskega prihaja v novem času veliko manj čaja na Angleško, kakor svoje dni, vendar ga še pride tje za 280 milj. Žganje in čaj je najljubša pijača gentelmanov angleških. To pa ni hvala za-nje!

Za poduk in kratek čas.

Kako daleč se z nemškutarijo pride.

Igra v štirih dejanjih. Spisal J. Sattler.

(Dalje.)

II. Dejanje.

1. Prizor.

(Liza pospravlja po hiši ter briše mizo in klopi.)

Liza: Hvala Bogu, Jurij se vendar vrne. Pred enim tednom mi je pisal, da je vojna končana, in da pride ob kratkem domov. Očediti moram hišo in vse lepo pospraviti. To ga bude veselilo. Tudi jaz se radujem. Velika skrb se mi odvali s srca. On nama gotovo pomore iz zadrege, da Čuku plačava; saj je znal Turke klestiti. Oh, ta zviti Čuk, kako mi je denar vsiljeval! Podpisati sem mu morala menico ali „beksel“ do jeseni. Da bi le dobra letina bila!

2. Prizor.

Prejšnja in Jurij.

(Jurij odpre vrata in se zadene ob kljuko, da bi skoro pal: potem se opotekajoč zateče in objame Lizo.)

Liza: Jurče, si ti?

Jurij: Liza, jaz sem!

Liza: Kakšen si? Pokaži se. Naj se te nagledam! Zeló si shujšal. Oh Jezus! Oh ti širomak! Ti Jurček moj dragi! Kaj ti je? Otroci so v šoli; nemški se malo tolči učiyo. Franček ima tako debele oči, kakor ti. Kočica se podira; hlevi se rušijo. Kaj sem jaz s senom imela dela! Podlesnikovi so mi pomagali. Kaj ti je? Ali nisi Jurij? (Liza zapazi brazgotino na Jurjevem licu) Za pet rán božjih, kaj je to?

Jurij: To ni nič... Turek me je s sabljo potipal, ali jaz sem tudi njega; bil sem v bolnišnici.

Liza: O Jezus!

Jurij: Ej muha.

Liza: Shujšal si, kakor smrt.

Jurij: (Guga se na nogah.) Ruhig!

Liza: Kaj ti je, si pijan?

Jurij: Ti... slab sem še. Ruhig! Dokončali smo Krieg; zdaj sem jaz gospod, razumeš? A to vidiš? (Kaže na medaljo.) Veš, kdo sem jaz? He? links, rechts! Heu, Stroh! seno, slama! slama, seno! halt! (Pri „halt“ se tako zadere, da Liza nekoliko korakov odskoči.)

Liza: Ali si znorel?

Jurij: Kako se imaš, Liza? Če ti pravim: Kako se imaš? to je, kako se imaš? Ali umeš nemški, baba nora? Herr, Herr! kdo je Herr? jaz sem Herr, veš!

Liza: Človek, kaj je s teboj?

Jurij: Kaj to tebe briga? Bos? Gib mir menaže! Razumeš?

Liza: (Jezno.) Kak jezik pa žlobudraš? Kaj je to, ne umeš slovenski? Morda si krivo-verec! Resnico govori! Kaj so iz tebe naredili?

Jurij: Daj mi jesti.

Liza: Zdaj nimam nič pripravljenega. Počakaj malo.

Jurij: Ruhig Kerl! Daj mi denarja, da grem v krêmo; drugače ti razbijem lobanjo.

Liza: Moj Bog, veselila sem se te; zdaj pa prideš takšen domov. Tu imaš vse, kar premorem v hiši. Prosim te lepo, pridi hitro domov. (Odideta.) (Dalje prih.)

Smešnica 45. „Sedaj“, zagrozi župan porednemu ponočnjaku, ko ga pripelje pred nj ob-
činski sluga, „sedaj bi ti že bilo na času, da se poboljšaš, če ne, pa dobiš drugokrat 24 ur!“ „Prosim“, vpraša porednež, „prosim, oče, kakih pa? Srebrnih ali zlatih?“

Razne stvari.

(K tretji in za to leto poslednji odborovi seji) družbe duhovnikov, ki se bode bodočo sredo, dne 11. t. m. ob 11. uri predpol-
dne vršila v škofijski pisarni, čč. gg. odbor-
nike vljudno vabi Predsednik.

(Najvišje darilo.) Svitli cesar je da-
roval za ljudsko šolo v Bučah 200 gld. in po-
žarni brambi v Kamnici 70 gld., obema iz last-
nega premoženja.

(Mil. knezoškof) podali so se včeraj
popoldne z brzovlakom na Dunaj ter ostanejo,
kakor se sliši, pri zborovanji avstrijskih ško-
fov tje do polovice tega meseca.

(Občinske volitve) bodo v Mariboru
v dnevih 18., 20. in 23. novembra. Volilna
borba ne bode brž prehuda, ako se dosedanji
župan ne odtegne izvolitvi, kajti on ima in ž
njim tudi več ali manj njegova stranka velike
zasluge za razvoj našega mesta.

(Sodnijsko.) G. Viktor Pramberger, c.
kr. okr. sodnik v Kozjem, pride na enako me-
sto v Velikovecu na Koroškem in g. Jož. Žma-
vec je dobil službo c. kr. avskultanta pri c. kr.
okrajnih sodnijah na Štajarskem.

(Občni zbor.) Kat.-pol.-društvo v Konji-
cah bode v nedeljo dne 15. novembra 1891 ob
treh popoldne zborovalo v dvorani „Posojilnice“
z naslednjim vsporedom: 1. Volitev novega od-
bora. 2. Govor o političnem pregledu. 3. Poro-
čilo o delovanju deželnega zbora in 4. Razni na-
sveti. Domoljube in zaupne volilne može uljudno
vabi odbor.

(V nedeljo) dne 8. novembra otvori se
v Št. Juriji pri Celji ženska podružnica družbe
sv. Cirila in Metoda in v Laškem trgu moška
podružnica iste družbe.

(V pokoj) stopi 90letni Anton vit.
Schmerling, predsednik najvišje c. kr. sodnije
na Dunaji. Schmerling je „oče sedanjega volil-
nega reda“ in je tedaj kriv tudi krivice, ki se
godí kmetom pri volitvah.

(Odvetnik.) Kakor se javlja, naseli se
dr. Adolf Martinek za odvetnika na Ptui.

(Spreobrnitev.) V ponedeljek, 16. okt.
je bila 19letna luteranka Ana Burger v fran-
čiškanski cerkvi v Mariboru v sv. katoliško
cerkev sprejeta, in je toraj že sedma med
tistimi, ki so letos pri čudodelni Materi Milosti
zadobili največo milost, sv. vero.

(Vojaško.) Č. g. Jan. Klobovs, c. kr.
vojaški kapelan v Mariboru, pride na enako
mesto v Serajevo in le-sem pride ondašnji č. g.
Luka Senjak iz Serajeva.

(Sprevodnik) J. Jerančič, doma iz Ljub-
ljane, je padel zadnjo nedeljo blizo Hrastnika
z vagona na železniški tir in je ostal na mestu
mrtev.

(„Vestnik“) šolske družbe sv. Cirila in
Metoda v Ljubljani ima letos poročilo tajnika
č. g. A. Žlogarja in natančen pregled vseh po-
družnic te jako imenitne družbe.

(Kavarna.) V Celji prevzame osrednjo
kavarno ali „Cafe Central“ g. Martin Urschko
in „D. W.“ mu poje že sedaj hvalo, najbrž za
to, da ga spravi po polnem na svojo stran, ali
pa ga že ima v svojih „nemških vrečah“.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so po-
slali župljani sv. Križa nad Mariborom 5 fl. in
iz Volčje vasi pri sv. Križi na Murskem polji
je prišlo po učitelji g. J. Karbi nabranih 5 vreč
krompirja, ena fižole in moke, dve merici pa
pšena ter 2 kilo zaseke. Bog plati!

(Umrli) je včeraj dne 4. novembra č. g.
Jožef Premož, duhovnik misijonske družbe sv.
Vincencija v Ljubljani. Ranjci je bil doma od
sv. Frančiška v Gorenji Savinjski dolini ter je
dosegel 72. leto svoje dobe.

(Nesreča.) V nedeljo so v Trbovljah
otroci se vozili z vozičkom, ki se rabi za pre-
peljevanje premoga. Ko so se peljali po glavnem
tiru navzdol, prišla je 13 let stara deklica Roza
Tržan pod voziček in predno so ga ustavili, je
bilo dekcle že mrtvo.

(V noči) 27. oktobra je vlomil nekdo v
gostilno „k zlati kroni“ v Celji in je odnesel
namiznice, žlice itd., poleg tega pa tudi smodke
in sploh vse, kar mu je prišlo pod prste. De-
narja je našel le za 2 fl.

(Veselje), veliko veselje je, ne v Izraelu,
pač pa v mestni hiši v Celji, ker je odbor
„sokolske družbe“ obsojen na nekaj goldinarjev
globe — zavoljo razžaljenja ne vemo že prav,
koga, ali sodimo, da časti mestnih redarjev.

(Sodniji) se je izročil M. Lah iz Podlož,
ne kakor smo rekli v zadnjem listu, na Ptui,
ampak v Celji. Nesrečnež je torej vedel, da mo-
rilce sodijo v Celji.

(Neverjetno.) Okr. šolski nadzornik
za Celjski okraj je g. J. Ambroschütz (Ambrožič)
in močic ima posebno „piko“ na vrata pri šol-
skih poslopih. O tem vé kaj povedati krajni